

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на пів рік 20 кор.
на рік 40 кор.
на шість місяців 30 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків

Посилкове членство по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровського (Харунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередні застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні доносення по 30 сот. від стрічки.

Коаліція проти коаліції.

(X) Безглядне поступоване угорської коаліції, уособленої у великим міністерстві, для досягнення економічної а відтак і політичної окремішності і самостійності, відбило ся в австрійських кругах політичних і парламентарних голо- сним гомоном. Змагане Угорщини до окремої, самостійної цілої тарифи угорської спричинило несподіваний зворот в Австрії. Засуджувана на смерть всякими політиками австрійська рада державна почула в собі нараз незвичайну життєву силу, розєднала на безліч сторонництв посольська палата станула як оден муж в обороні загрожених інтересів австрійських, протягом 24 годин склала ся нечувана і несподівана подія, супроти змагань угорського міністерства, угорської коаліції станула австрійська коаліція всіх сторонництв посольської палати. Затихли бодай на час партійні спори і всі сторонництва знайшли ся в однім таборі, щоби єго укріпити проти забавів жадібних Мадярів. Давно вже австрійська посольська палата не вступала ся так однодушно за якою небудь справою, давно вже не засвідчила так виразно, що в хвилі грізної небезпечности треба всякі ріжницї усунути на бік, щоби відвернути ту грізну небезпечність. Який небудь буде вислід сеї австрійської коаліції, всеж таки стане она певним доказом, що в сій так осуджуваній, так мало важній посольській палаті можливо довести до зєднання, наколи розходить ся о оборону порушених важних справ.

Наколи одначе ся коаліція має осягнути які видимі успіхи, то не повинна руководити ся політикою нервів і хвилих поривів, а з холодним розумом і поважно брати ся до переведення сеї задачі трудної, яка єї дожидає. Нераз указували ми на верховладні змаганя мадярських вельмож, котрі не лише бажать довести до повного відокремлення Угорщини, але крім того намагають ся перенести свою верховладу також на Австрію, котрої грошем они хотять осягнути свою самостійність. Отже особливо в сій хвилі, коли велике міністерство угорське, зложене з найяскравіших представників независимців, намагає ся здійснити сі мрії угорських політиків, повинна австрійська палата особливо мати ся на бачности, але в обороні своїх інтересів і прав стояти на законній основі і поступати обачно.

Нарада председателів клубів з ві-

втірка, ухвалена там резолюция, сформу- ловане там нагле вписане і ціла розправа в середу над сим внесенєм показують, що посольська палата зрозуміла велику досягність сеї хвилі і вступила на відповідну дорогу що до тактики. «Вільне за- сіданє», яке попередило всі ті події, під проводом вибраної на ту хвилю президії, було виразом хвиливого роздратованя і переминуло без невідповідних наслідків. Але тепер не пора на політику нервів, а треба рішучо але псажно і обачно вести діло далше, наколи Австрія має визволити ся від могутної переваги Угорщини. Австрійська коаліція повинна тепер зложити докази своєї політичної зрілости, не теряти часу на пристрастних і високо- парних промовах а здобути ся на дійснє і мужну оборону своїх прав. Коаліція австрійська повинна тямити се, що Угорщина найбільше використовувала тутешній внутрішній розлад і тим збивала ся в могутність коштом Австрії. Тепер отже повинні найти ся (а в їх ще доволі) мужі відповідні, котрі би зуміли станути в обороні нарушених прав парламенту і відперли жадібні забави мадярських політиків.

Такої оборони може довершити лише сильне міністерство, яке мало би кріпку опору в державній радї. Тимто виринула тепер знов наперед справа утвореня парламентарного міністерства, котре би мало перевести ревізію австро-угорської угоди і виборчу реформу. Монарх поручив в середу секційному шефови з міністерства рільництва бар. Бекови, щоби спершу розслідив, чи можливе буде утворенє такого міністерства, а тоді одержав би бар. Бек порученє утвореня нового міністерства. Виринають труднощі проти того головно з боку Чехів. Улекшити задачу бар. Бекови має намісник Куденгофе, котрого покликано до Відня, а також намісник гр. Потоцкий візваний несподівано до монарха. Можна сподівати ся, що поки посольська палата збере ся на засіданє 7. червня, буде полагожденє міністерське пересиленє, але чи спокій буде тривкий і чи посольська палата сповнить покладані на ню тепер надії, покаже недалека будуччина.

Чорна сотня або „істинно-русские“ люди.

Коли упали кайдани, які скували бу- ли українське слово і коли Україна про-

будила ся до життя з довговікового сну, разом з надією красшого часу насунула ся борцям української ідеї також і повна свідомість великої праці і твердої борби, яка їх чекає. Особливо ми, Галичани, які ніколи на собі не зазнали московської кормиги а таки стілько натерпіли ся за- для московских затій «обєдненія», уявляли собі ситуацію на Україні дуже тяжкою, за- для переваги тих власне чорних сил. Бо коли ми тут без знаня московської мови, без стичности з московским урядом не можемо позбути ся наших москвофілів, піддержуваних єдино «вандрівним рублем» і кілька-мільйонними маєтками «Народного Дому» і «Старопрігії», то о скількож сильнішою повинна бути ся ренеґатска каста на Україні, де на неї має вплив школа і церков, стичність з живою і могутною силою російського правительства! Та мимо сего сі обави показали ся в переважній частині неоправданими. Демократична суспільність в Росії повернула відразу на правдиву дорогу відродженя мас, яка довела єї до признаня української національної ідеї. І тільки найтемніші, чорносотенні елементи остали ся по стороні противній великій реформі, що має довершити визволенє України. Як нечисленною і погордженою є ся кліка, доказує статя «Гром. Думки», звернена на єї адресу:

14. травня (мая) на військовій парадї купка «істинно-русских» людей, чоловіка 50—70, зробила «патриотичну» маніфестацию війську. Також купка тих людей осьмілилась подавати заяву урядови «від усього руского народу» про те, що амнестії не треба і що кари на смерть касувати не треба. Такіж невеличкі купки, як знаємо, намовляли темну юрбу на погроми в ріжних городах і місточках Росії.

Все се невеликі купки, засліплених Кайнів, які не вмють або не хочуть відріжнати світла від темряви, правди від кривди, закону від самоволї. Яке має право та купка людей говорити від імени всього народу, робити свої злочинства також іменем народу?

Ніякісенького! Народ при виборах у державну думу, хоч які ті вибори були безправні та обмежені, показав ясно, чого він хоче і яким людям він довіряє: у думі, як відомо, величезна більшість — прихильники партії «народної свободи» і ще лівійші. Отжеж виходить, що ся купка «істинно-русских» людей самовільно і без усякого права говорить в імени народу, каляє імя народне своєю брехнею і злочинами. Вона поки що може

се робити тільки тому, що у нас ще нема волі і права; вона сьміє се робити тільки тому, що піддержує її уряд, який сам не хоче дати волі і права народо-ви. Ми знаємо, що з наказу з Петербурга генералом Богдановичем розсилали ся циркуляри губернаторам, щоб намовляли «істинно-руських» людей подавати теле-грами до царя проти амнестії і за кару на смерть. Ми знаємо, що всяким «чор-носотенцям» уряд залюбки дозволяв зби-ратись, промовляти, друкувати свої за-клики до погромів і душоубства, сам навіть друкував ті заклики... Ми знаємо, що при погромах розбивала бідних без-збройних і безневинних людей лиш куп-ка «чорносотенців» і босяків, але пома-гала їм поліція, жандармерія і військо. Нарешті 13. травня (мая) сам уряд, уста-ми першого міністра Горемікіна заявив, що він не дасть волі народо-ви, прав і землі селянам.

Тепер ми можемо зрозуміти, чому так сьміливо й нахабно невеличкі купки «чорносотенців» або «істинно-руських» людей (се все одно) можуть підіймати голову, говорити в імени народу, робити злочинства й пускати свої брехні — іме-нем народу. Але нехайже і весь народ зрозуміє, що ті темні сили — се не істинно-руські люди, як вони себе назива-ють, а істинні злочинці і душоуби; слу-хати їх не треба, бо вони — вороги во-лі і прав народу, а прихильники злочинь-ства й безправя. Слухати їх не треба ще й тому, що вони покірні слуги й найми-ти того уряду, якому наші представники сказали в думі: «ідіть собі геть, бо ми вам не віримо, бо ви не хочете добра народо-ви».

До ситуації.

Більше чим десяток високо поста-влених личностей названо було в послі-дних днях яко наслідників кн. Гоген-льога. Ба, дивенки називали навіть кількох, як гр. Куденгове, Хлюмецький, Кербер, яким цісар жертвував президен-туру міністра, а они відказали ся від сеї місії. Вкінці звернула ся увага на бар. Бека, якому Корона мала повірити місію утворення нового кабінету. Бар. Бек хотів зразу задержати се в тайні і перше розглянути ся в ситуації, але при пер-ших его переговорах зі сторонництвами, вишло всьо на верх. Бар. Бек бажав би утворити передовсім парламентарне міністерство і колиб хіба непоборимі трудности виринули задля осягнення сего, опер би ся на міністерстві урядничім. Загальна ситуація витворена угорским замахом на єдність держави і права пар-ляменту сприяв намірови будучого сто-ронництва до себе і казала їм відложи-ти на хвилю національні спори. Однак на свої постуляти сторонництва не за-були і так пр. парламентарна комісія молодоческого клубу, по вислуханю ре-ляції пп. Крамаржа і Пацака з конфе-ренції з бар. Беком, порішила взяти у-діл в парламентаризації кабінету, але під тим услівем, що стане чеський уні-верситет на Моравах, буде заведена внутрішня чеська мова в урядованю, на-

ступить удержавленє північної залізницї і переведенє виборчої реформи.

Натомість християнсько-соціальний клуб ухвалив вчєра односторонно не брати уділу в утвореню кабінету, однак підпирати кожний кабінет, який беззгляд-но виступить против переваги Угорщини і переведе виборчу реформу на основах висказаних християнсько-соціальним клубом, переведе промисловий і інші закони, яких цілю є охорона середного і робітничого стану. Сторонництво порі-шило супротив кабінету зайняти вичіку-юче становище.

Взагалі сторонництво Люегера про-являє велике роздратованє з причини у-горського розділу, а навіть рада міста Відня ухвалила резолюцію з заявою, що внесене автономічної цлової тарифи в угорским соїмі викликало серед відень-ского населеня дуже велике обуренє, бо видало інтереси Австрії на ласку і не-ласку Угорщини. Таке поведєнє є легко-важенєм парламентару і поваги Австрії. Терпеливість населеня вичерпана. Надіє ся, що покликані заступці будуть боро-ти ся против переваги угорського прави-тельства з цілою енергією і витрвало-стю. Вкінці висказує резолюція вдово-ленє з причини онодішньої ухвали пала-ти послів і подяку кн. Гогенльоґому за мужеске, безглядне сповненє обовязку супротив вітчизни.

Інші німецькі партії готові підперти змаганя бар. Бека, очевидно під услівем що відкине чєські жаданя. І в тій точці виринає ціла трудність для місії нового премієра, бо впрочім Поляки вже жер-твували свої услуги, а навіть, як вихо-дить з віденьских телеграмів, малиб о-держати теку міністерства скарбу, яку обняв би однак не чинний член поль-ского кола, але чоловік з галицької бю-рократії (віцепрезидент краєв. дирекції скарбу др. Коритовский). Та на разі все те ще непевні вісти в стадії підготовляючих переговорів, від яких вислїду остаточно порішуть ся, чи парламентарний кабінет взагалі приїде до керми держави.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— **Калєндар.** В суботу: руско-кат.: Тала-лея муч.; римо-кат. Еразма. — В неділю: руско-кат.: Сомєствіє св. Духа; римо-кат. Зелє-ні Сьвята.

— **Людвий концерт в 45. роковини смерті Т. Шевченка у Львові.** Читальня „Просьвіти“ на личаківским передмістю устроює в понеді-лок дня 4. червня с. р. (другий день Зелєних сьвят) — о год. 7. вечером в салі тов. «Gwia-źda» людвий концерт в память 45 роковин смерті нашого безсмертного Кобзаря Т. Шев-ченка. В концертї виступлять наші молоді, ви-значні сьвіацькі сили. Точну програму оголо-симо завтра. Білєти можна набувати вчасній-ше в «Сокільским Базарі», вечером в день концерту при касі. — *Виділ.*

— **Народні віча** в справі виборчої реформи відбудуть ся: дня 3. с. м. в Завадці о 4. год. і дня 4. с. м. в Угрилові старім о 2. год.

— **Фєстин на Погулянці.** Дня 10. червня уряджують Тов-а „Руска Захоронка“ і „Осєля вакаційна“, великий фєстин на Погулянці. Комуж не милє здоровля малєньких дітий убогих родичів, котрі за призбирані на фєстин гроші має ся вислати підчас вакацій в під-

гірську околицю для воратованя здоровля. Вже для сего сьмого повинєн кожний Русин приї-ти в неділю 10. червня на сей фєстин. Спеці-ально вибраний комітет дав запоруку, що за-бава, яку він проєктує — вдасть ся як най-ліпше. Комітет постарав ся о багато несподі-ванок, так для молодих як і старших. Вже від 3. години по полудни буде пригравати вій-скова музика. Вечером танці в тамошній ве-ликій салі. Буфет під власним зарядом. Вступ для старших 40 с, для учеників і дітий 20 с. Початок о год. 3. по полудни. Просить ся о присиланє як найбільше фантів під адре-сою: «Комітет фєстиновий з дня 10. червня», котрий урядує що дня від години 6—7 вече-ром, Ринок ч. 10. I. поверх. — *Комітет.*

— **3 тов. „Бандурист“.** Пригадуєсь всім чле-нам-співакам Тов. „Бандурист“, що найбли-зша проба відбуде ся в суботу, 2. червня то-чно о год. 7½ в коьнатах „Львівского Бояна“. З огляду на зближаючий ся концерт, прошу лєвитись в як найбільшим комплєтї. *О. Левуцький. I. Тиховский.*

— **Рєпертуар руского театру в Збаражи.** (Саля власна — над ставом. — Початок о 8. вечером). В суботу дня 2. червня с. р. «Жи-дя» сензацийна штука в 4 діях Е. Чірікова, переклав Й. Стадник, написана на тлі жидів-ської рєви в Росії. — В неділю дня 3. чер-вня с. р. «Ой не ходи Грицю та на вечерни-ці» народний образ зі сьвіама і танцями в 5 діях Старицького і Александрова. — В понеді-лок дня 4. червня с. р. «Чорноморці» народна оперета в 3 діях М. Лисєнка. Нова вистава і гардероба. — В середу дня 6. червня с. р. «Корисна посада» (Хабарники) славновісна комєдия в 5 діях Островского, переклав Й. Стадник. — Абонамент на 6 вистав 10 К.

— **3 „Кружка Українон“.** Подає ся до відома всім членам „Кружка“, що на посліднім засі-даню виділу ухвалєно перенєсти сходини „Кружка“ з неділі, як було до тепер, на су-боту о год. 4. в літі а 3. в зимі. В той день будуть відбудувати ся відчити, можна буде по-зичати і віддавати книжки з бібліотеки „Круж-ка“, принимати нових членів і платити вкладки членські: в неділю буде лиш засіданє виділу о год. 10. рано. Вже в найблизшу суботу від-буде ся в „Кружку“ о 4. год. відчит п-ни Бе-режницької про «Влиив і значіє сьвітла в сьвітї органічнім».

— **Для перемискої єпархії.** Загальні збори філії Товариства для запомоги убогих церков ім. св. Петра в Перемішли відбудуть ся дня 12. червня с. р. о год. 2. по полудни (зглядно 3.) в рефектарі дух. семінарії в Перемішли. Того сьмого дня рано о год. 8. відслужить ся одна служба Божа за живих членів і добро-дів товариства, а друга за померших. На дне-вній порядку зборів між иншим внесєня ви-ділу і членів (щоби час слїдуючих зборів о-значити на початок року і чи порадою вида-вати грамоти членські, медалики і висові карти). Рівночасно оголошує ся конкурс на запомоги для церков, що є членами товари-ства. Прошеня належить вносити на руки но-вого виділу по день 28. червня с. р. — За виділ: *о. Мисайло Мриць* голова. *о. Лев Нєсто-рович* секретар.

— **Бомба на королівским вєсілю.** Безмежну сензацию по цілім сьвітї викликав замах а-нархістів на жлтє іспанського короля і коро-левої по їх вінчаню в Мадритї. Правдивим чудом спасла ся молода королівска пара від нехивної смерті. Бомба, а як подають дальші телеграми, дві бомби розторожили повіз, я-ким їхала молода пара і убили кільканадцять осіб з королівської дружини, прислуги і пу-блики. Аґєнция Гаваса доносить телеграфічно ось що: О год. 2:20 по полудни король Аль-фонс з королевою Еною вертали з вінчаня дє королівської палати і переїздили через многолюдні улиці міста вбрані в фєстони і хоругви. Публика витала всюда молоду па-ру в ентузіязмом а з віков, бальконів і дахів каменіць сипано китиці і цьвіти на дорогу і королівский повіз. З того скористали анар-хісти і кинули на Каєтле дє Майор бомбу загорнену в китицю цьвітів. Бомба упала з

П. поверху каменці між послідню пару коний при королівській повозі. Рівночасно упала друга бомба на заді повоза. Наслідок був страшний. Перша бомба розірвала перед повоза, убила оба коні і сидячого на них візника, чотирох жовнірів зі шпаліру, дві якісь пані, а поліціянтони відорвала голову. Друга бомба, що упала з заді повозу, розторошила зад повозу і убила трох офіцерів-трабантів, королівського капеляна та кілька інших осіб. Легко ранених осіб є кількадесят, а між ними королівський конюший марграф де Лютонмай. Королівський повіз поторощений з заді і переду осів на місці. Кн. Корнавгільос прискочив сейчас і отворив дверці повозу. Молода пара була здорова, лише перестрашена і з трудом пересіла ся до иншого повозу, та щасливо доїхала до палати. Там князі і депутаті чужих держав склали їм замість весільних желань желаня з нагоди щасливого уникнення катастрофи. Королева гірко плакала, відчуваючи тягар і небезпеченства, які приняла на себе разом з королівською короною. Король був пригноблений, але держав ся по мужески. Тимчасом на місці замаху жандармерия і поліція обсадила дім з котрого кинено бомби і арештувала кільканайцять осіб, підозрілих о участь в замаху. Між иншими увязнено одного Іспанця і одного Італійця, що мали кинути бомби. Італієць має називати ся Мануель Діран, родом з Калабрії. До Мадриту приїхав ще 22. с. м., був елегантно убраний, заплатив за готель з гори 500 песетів. Его мали вислати італійські анархісти до сповнення замаху на молодій іспанській королівській парі. Мадридська поліція знала вже від давна про пливнований замах на короля, бо дістала з Італії вістку, що звідтам виїхало кілька небезпечних анархістів до Мадриту — поліція зарядила всі середники обережности, але анархісти укрили ся між видцями. Здовж улиць, куди переїздив довгий ряд весільних гостей, уставлено подвійний шпалір війська, а публіка стояла за шпалірами. Мимо того в Мадриті між населенем настало велике обуренє на поліцію.

— **3** **почти.** Отверенє часового ферияльного ц. к. уряду поштово-телеграфічного Львів 18. — На час ярмарку кравчих виробів, то є від 9. червня до 15. липня с. р. буде отворений на позвистановій площі у Львові ерарияльний ц. к. уряд поштово-телеграфічний враз з публічною розмовницею телеграфічною. Сей уряд буде зватись «Львів 18» і буде повншти цілковиту службу надівчу і віддавчу однак з ввімком служби поштової щадниці. Получене з поштовою сітею одержить новий уряд через щоденно чотирикратну їзду каріолькову до Львова 1, до котрого також належить інстрадувати всякі пересилки для того пового уряду призначені. До круга діланя згаданого уряду буде належати також приймає телеграмів і фонограмів, телеграфічних розмов місцевих і межимістових. Оплата за телефонічні розмови місцеві буде вносити 20 с, а за розмови межимістові — після тарифи уряду поштового Львів 1.

— **Підвясненє пенсий вдовиць по возьних.** Супротив того, що вдовицям по урядниках т зв. старого стилю, с. є тих, котрі померли перед послідною регуляцією платні, рішено підвяснити пенсий, старають ся о таке підвясненє також вдови по возьних, низших урядниках і всяких постійних державних слугах. Пенсия такої вдовиці вносить тепер 400 К річно, а в петиції, внесеній до державної ради, домагають ся они, щоби підвяснено єї на 600 К, бо тільки дістає вдовиця по возьнім «нового стилю», то є помершим по переведенім управильненю платні.

— **Туча.** Оноді лютила ся в равскім і чешанівскім повіті страшна туча. Около 2. години по полудни падав кількадесят минут густий град змішаний зі зливою. Збіже, перед усім жито, прибите цілком, а місцями висіченє градом. В Раві рускій ударив грім в хату близько залізничного двірця. Деревляний будинок мимо зливи займив ся і згорів до тла. Дальші шкоди поки що незвісні.

— **Новий премієр.** Барон Максим Володимир Бек, новоіменованій міністер-президент, родив ся в 1851. р. і є сином радника двора, директора державної друкарні у Відні. Бар. М. В. Бек кінчив університет у Відні і був до тепер найстаршим шефом в міністерстві рільництва. Через кілька літ був бар. Бек учителем наслідника престола архіки. Франца Фердинанда а тепер є его постійним інформатором про внутрішню австрійську політику. Як его батько так і він є приклонником федералістичного державного устрою.

— **3** **економічної области на закорд. Україні.** Агрономічна рада кайівської губернской земської управи на засіданю 20. мая, вислухавши реферату губернского земского агронома Сазонова про організацію дрібного кредиту у Київщині, постановила: 1) прийти на поміч селянам в справі правильної організації дрібного кредиту, через те, що селяни в великій нужді; 2) заводити по селах позичкові і кредитові товариства; 3) поширити серед селян відомости про дрібний кредит читанками і організацію товариств, допомагати товариствам купувати ріжні річи і продавати сільско-хозяйські припася, позичати гроші з асекураційного і банкового капіталу, на добрих умовах; 4) помагати посередницькій роботі спілки кредитових товариств. Поки що є одна спілка, до якої пристало 6 товариств; 5) щоб красше вести кредитову справу, потрібно запрости інструктора; 6) встановити інформаційне і комісійне бюро; 7) засновувати губернські земські каси дрібного кредиту до закону з 7. червня 1904 року; 8) з губернской земської каси видавати гроші не тільки кооперативним інституціям, але і окремим товариствам і людям і 9) щоб красше поставити справу дрібного кредиту, частійше скликати зїзди представників кооперативних інституцій.

— **Гусениці** знищали в сїм році в Терезовельщині всі сади, особливо сливки. Тепер кинули ся на другі дерева, а хрущі сидять вже на малинах і рожах. Сумно виглядають тепер сади в терезовельскім, гусятиньскім і скалатскім повіті. Деякі села як Яблонів, Кобиловолоки, Садики і Крогулець, Басильківці, Саджавки, Красне, Калагарівка, Вікно потратять сего року багато тисячів в наслідок тої язви. На весну 1907 року багато дерев вже не відживє і буде нова страта. Треба буде садити нові дерева, а висохлі вирубувати.

— **Переповненє в трамваях.** В посліднім часі заострено приписи що до переповненя возів електричного трамваю у Львові. З огляду на ті приписи публіка всїдаючи до трамваю має приміювати ся строго до поручень кондуктора, уважаючи на те, що він одвічальний за число впуцених до вагона осіб, а пасажири, не слухаючи его розпоряджень в тім напрямі, виставляють бідного кондуктора мимохіть на діймаючу кару на случай донесеня о переповненю.

— **Незвичайний процес** відбув ся сими днями в Мецу. Властитель одной з тамошних гостинниць обжалував перед судом одного молодця о сфальшованє документу і намірене обманьство, позаяк обжалований поперекручував і понижував ціни страв на снєсі. Той неумістний жарт був причиною численних непорозумінь і сварні при плаченю між гістьми а господарем, що спершу нічого не знав о тих «поправках». В часі судової розправи доказув оборонець обжалованого, що спис страв не може бути уважаний ніяким документом, позаяк так само як інсерат в часописи служать лише на те, аби читаючих повідомити про якусь річ. Однак суд уважаючи спис страв за оферту, яку господар дає гостям, засудив жартобливого молодця за сфальшованє документу на два дни арешту, а увільнив его від вини о намірене обманьство.

— **Синдикат французских письменників.** Францускі повістярі і новелісти утворили літературний синдикат, який буде займатися виключно охороною прав франц. авторів за границею. Головою синдикату є Жорж Лекомпт, а до управи належить між иншими,

Марсель, Прево, Віктор Маргеріт і І. Г. Росни. Від тепер будуть вони самі редагувати переводи своїх творів на чужі мови і муть безпосередно зноситись із заграничними редакціями й видавцями. Через се спинить ся пошів лихих і неточних переводів із французских авторів, яких намножила ся така сила в німецькій літературі, а також спинить ся визиск авторів через самовільних переводчиків.

— **Вино з вишень** щоби зробити, треба нарвати спілих вишень, обірвати їм прутики і подусити в чистой судині. Відтак процідити ту мішанину через чистой платок, щоби одержати сок без кісток, та без часточок мясних. Те, що остане в платку, треба залити чистою водою і за кілька днів так само відцідити, та діляти до попередного соку. До 4-5 літрів в той спосіб одержаного соку треба додати 4-5 літри води. До 9 літрів тої нової мішанини 1 клг. цукру, який треба добре розпузити. Сок сей треба наляти до бочки та заслонити дірку мусліном. Коли вино так лишене перестанє вже киснути, то треба забити отвір бочки чопом і лишити єї на 5-6 місяців в супокою. По сїм часі мож спускати готове вино до фляшок. Коли хочемо мати вино з гірких вишень, то не треба додавати води, тільки до кожного літра соку 30 гр. цукру.

— **Урядовий хмарник.** Власть канадійского округа Юкон приймила до служби урядового «хмарника». Мицного року була в Юконі дуже велика посуха, а в наслідок того власти округа спровадили із Сполучених Держав славногo хмарника п. Гатфільда, котрого ввевеня, що може викликувати дощ, коли тільки захоче, дуже сподобали ся управі міста Юкон. Справа прийшла до затвердженя перед міністерство, але президент канадійских міністрів Вільфрід Лорієр заявив, що не хоче мішати ся в то діло, бо Юкон має повну самоуправу. Так отже власти в Юконі заключили з хмарником договір, вправді дивний, але на всякий спосіб розумний, бо хмарник Гатфільд одержать лиш тоді признану єму річну платню 50.000 К, коли справді покаже, що в часі посухи зможе спровадити дощ і коли цілий округ Юкон буде, так сказатиб, достаточо «заосмотрений» в дощ.

— **«Я люблю тебе».** Одна з даньских часописей заняла ся послідними часами перекладом добре знаного висказу «Я люблю тебе» на мови мало знапі навіть найбільшим спеціалістам. Зовсім природно не можна ручити, чи ті переклади точні і вірні. Ось деякі переклади: Китаець каже: «Йо удаї ні», Вірменець: «Ge sirem ez néz», Араб коротко: «Nehabbek», Египтянин, подібно: «Nach keb», Турок: «Sisi sevejorum», а Гіндус: «Matutum ko rijar karayum». Не менше солодкі є осьвідчення Грендландця, що виявляє свої почуваня милій словом: «Unirifigs.aerútdluinalerfimaunquarsiguiak!»

— **Байка про сонце, хлопця і русалку.** Жив раз на божому сьвітлі хлопець, що понад все любив сонце. Его очи висали сонніші проміня, які втискали ся в саме серце, так що в нїм запанувала велика сьвітлість і ясність. — Весело і сьміло пішов хлопець в сьвіт, а коли на своїй дорозі стрів яку людину, а в єї серци була темна ніч, тоді шедро давав їй частину свого сонішого блеску. І в сей спосіб мож було означити его дорозу, бо куда лише він ходив, всюда сьміяло ся золоте сонце. — Та одного дня зустрів він чудово гарну молоду русалку, що заздрісно гляділа на его щастє.

— **Даруй мені своє серце** — сказала дівчина — а я дам тобі за те мою любов і всі мої золоті скарби, які сьвітліше блищать чим сонце в серци твому.

Хлопець дав ся звести і пристав на се; — та нараз в серци его настала темна ніч, а по тім прийшли ще і злі люди і забрали від него золоті скарби.

— **Віддай мені назад** мое сонішне сьвітло — благав він гарну русалку, але ся і не слухала его, лише глумливо висьміяла і по-

Г

нала геть. — І знов пішов хлопець в далекий та широкий світ і так довго плакав, поки сніз стало, так, що колись ясні его очи помрачили ся і змутьїли. І вже не міг більше дивити ся на сонце, але тому, що его так дуже любив, взяв хлопець гарне шкло і дивив ся крізь него на небо, як перше. — Та ах, золоті проміня сонця, що доходили до его серця, перемінювали ся тепер в чорні тіни, і ніч і темнота більшала в нїм. Зломаний на душі і тілі повалив ся хлопець на землю наче мертвий.

— О сонце! — сонце! возьми мене до себе, піднеси мене в свої світляні висоти — так молив він сонце послїдними своїми силами днями і ночами — і диви, одного чудового мавового ранку полетїла душа его з радісним окликом на сонце...

Отсе і мала байка про хлопця, що не міг жити без сонця. *Георг Бамбергер.*

— **Конкурс.** Комітет бурси Руского Товариства педагогічного у Львові (Вірменська ч. 2.) розписує отсим конкурсе на принятє питомцїв до бурси Товариства на рік шк. 1906/7. Приймаєт ся будуть ученики гімназїальні, сини членів Руского Тов. педаг.

Услївїя принятя є: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов-а педагогічного. 2) Кождий питомець мусить бути всоєм здоровий, що потвердять оглядини лікарскї з початком шкільного року. 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успїхи дають повну запоруку, що они скінчать гімназію. Першеньство мають відзначаючі ученики. 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори; найменше 18 К місячно. 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на инвентар, лікаря і кучіль в сумі 6 К.

До поданя о принятє дєлучати треба: 1) Свїдоцтво шкільне петента з послїдного шкільного року. 2) Декларацию, в котрій батько (опікун) ученика зобов'язе ся виразно умовлену суму за поміщенє свїна в бурсі кожного місяця точно платити. 3) Свїдоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся у 6 пар біля, 4 простирала, 2 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарниток, 4 ручки, сїнник (2 м. довгий, 1 м. широкий), подушку, ковдру і коцик до накриваня, перядну одїж, плащ і 2 пари обуви. Зужиті протягом року річи обов'язаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути виразно назначена повним назвиским питомця. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед Зарядом, що все потрібне має, а если би не було все в порядку, може наразити ся на непринятє в послїдній хвилі. Всі питомці є обов'язані користати з науки співу і рисунків, а старші також з языка французького і стенографії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого зав'язтя, лише у виїмкових случаях лекції за дозволом Заряду. Поданя кожного петента окрема адресувати до «Заряду бурси Руского Товариства педагогічного у Львові» ул. Вірменська ч. 2. Поданя вносити найдалше до 1. липня 1906. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. класи. Всі бувші питомці мають опять внести поданя.

У Львові, дня 1. червня 1906. *Видїл.*

— **Дрібні вісти.** Вівчанє п. Івана Пасіки, укінченого богослова, з п-ною Галею Татухівною відбуде ся дня 5. червня о год. 8. вечером в парохїяльній церкві в Куликові (почта в місци). — Бібліотека Оссолинських у Львові буде замкнена в червни, липни і серпни с. р., з причини мурарских направок. — В Монте Карльо застрілив ся Ян Кантїй Фібіх, властитель копалень нафта в Бориславі і збанкрутований дідич, котрий хотїв ратувати підпарпане майно виграною на рулеті. Денат лишив жінку, з якою перед роком пібрав ся, у свого тестя, старости в Подгужу.

Наука, штука, література.

— **Словінський переклад «Кобзаря» Шевченка.** Від п. С. Шпіцера, студ. св. Богословя у Львові, дістаємо до оповіщеня отсю відрядну вістку: В «Літ.-наук. Вістнику» за май с. р. подав д. В. згадку про словінський переклад Шевченкових поезий о. Йосифа Абрама, пароха в Новаках на Приморю, подаючи рівночасно один уступ із «Гайдамаків»: «Posvećenje». До сеї згадки я додам від себе лиш се, що о. Й. Абрам підняв ся перекладу Шевченкових творів з ініціативи видїлу «Славянського Кружка», який від довших літ існує в нашій духовній семінарії, а від якого о. А. просив нераз о поясненя до незрозумілих уступів і місць чим видїл «Сл. Кр.» радо о. перекладчикови служив.

Яко бувший голова кружка переписуюсь від давна з о. Абрамом, від котрого тими днями дістав я лист, в котрім повідомляє мене, що «Slovénska Matica» почала вже друкувати «Кобзаря», одначе ізза великого натовпу праці виїде він доперва з початком 1907 р. Дїстав я рівнож від о. К. словінський переклад нашого народного імня «Ще не вмерла Україна», який подаю на тому місци:

Se ni umrla Ukrajina..

Se ni umrla Ukrajina
svóbeda in sláva!
Se nam, brátje, čili, mládi,
zvězda créce vspláva!
Náši vrági izgubé se
kákor rósa v trávi;
Kraljeváli bómo vnóvo
svóji očetnjávi.

Svóje gláve polčžimo,
da vzživi svobóda!

Pokažimo, da smo brátje,
kozáškega róda!

Hej, hej, brátje míli,
brzo idimo na délo!

Hej, hej, čas je vstáti,
svóbedo izvojeváti!

Nalivajko, Zaliznjak
in Taras Trjasilo

Klíčejo izza gomíl
v boj za máter mílo.

Pómnino ná slávno smít
víteštva, — kozáštvá,

Da ne strémo márnno síl
svojeга junaštva!

Svóje gláve položimo.. i. t. d

Oj Bogdane, Bogdane,
slávni náš hetmane,

Zakáj si nam v Ukrajino
pozvál Moskvíčáne?!

Da povrnemo jí čast,
gláve vsi dvignimo,

Ukrajinske se sínóve
vérne proglasimo!

Svóje gláve položimo.. i. t. d.

Львів, 1. VI. 1906. *Семен Шпіцер.*

Телеграми

з дня 1. червня 1906.

Мадрит. Число ранених при вчерашнім замаху на королівську пару новоженцїв виносить 50, з того 5 тяжко. Король легко ранений в праву лопатку відломком бомби. Королева занедужала. Анархіст, шв виконав замах, мав утечи.

Порядок весільного торжества не має дізнати перепоны з причини атентату.

Бїлгород. Тимчасовий торговельний договір Сербії з Австро Угорщиною продовжено мовчки аж до дальших заряджень.

Будапешт. Економічна комісія сеймова ухвалила закон в справі управильнення економічних і торговельних відносин з заграницею з тою зміною, що дозволяє правительству заключити з заграничними державами торговельні договори також поза 1907 рік, але не на довше як до кінця 1917. р.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12 20*, 6 10, 1 40, 5 45, 9 05*
Кракова	2 31*, 5 50*, 8 45, 1 30, 5 25, 8 40 9 30*
Підволочиск	7 20, 11 45, 2 20, 5 50, 10 30*
Лавочного	7 29, 11 50, 10 50*
Рави рускої	7 50, 4 50
Станиславова	8 05
Самбора	8 15, 1 50, 9 20*
Любіня вел.	11 50* (13/5—16/9 в неділі і сьвята)
Яворова	8 18, 4 37
Янова	1 15 (1/5—30/9), 8 45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 9 25* (13/5—9/9)
Коломиї	10 05
Ряшева	10 35
Тухлі	3 45 (від 15/6 до 30/9)
Брухович	7 07, 3 25, 5 30, 8 20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1 45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. сьвята)

На Підзамче.

Підволочиск 7 05, 11 30, 2 08, 5 35, 10 16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12 45*, 1—*, 8 35, 2 45, 6 35* 8 25 10 05*
Іцкан	2 51*, 6 15, 9 20, 2 40, 10 40*
Підволочиск	6 20, 10 55, 2 21, 6 15*, 9 50*,
Яворова	6 55, 6—*
Янова	9 15 (1/5—30/9), 1 35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 3 14 18/5—9/9).
Лавочного	7 30, 2 30, 6 25*
Самбора	8 55, 4 15, 10 51
Станиславова	9 10*
Белзци	10 45
Ряшева	4 05
Коломиї	3 0
Рави рускої	7 25*, 11 35*
Перемішля	10 05* (від 1/5 до 30/9) Хирова Ясла
Стрия	11 10*
Брухович	6 05, 2 28, 3 40, 6 26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12 40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. сьвята).

З Підзамча:

Підволочиск 6 32, 11 07, 2 32, 6 27*, 10 02*.

Примітка. Поїзди пєспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звїздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілї, єсть в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасажа Гавсмана ч. 9.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходя паперні вартисні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістав в сталевій касі панцирній сховок до вислочного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може свов майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдоділийш зарядження. Привисн дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Ч.	Кор.
117. Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. . .	—30
* 58. і 68. Казки народні, ч. I і II, по 50 с., разом оправлені . . .	1-30
* 66. Байки братів Грімів, бр. 50 с., опр.	—64

IV. Книжки без образків для шкільної молодіжнї.

*109. Робінзон великий, бр. 150 К., опр.	1-80
* 1. Молитвенник народний, опр. 30 с., опр. в полотно	—40
* 3. Квітця, желань, третє розширене виданє, бр. 40 с., опр.	—60
* 4. Читанки, бр.	—20
* 13. Т. Шевченко: Кобзар для дїтїй, друге попр. виданє, бр.	—30
* 15. Юлій Верне: Подорож довкола землі, бр. 120 К., опр.	1-50
* 29. Мальота: Без родини, друге виданє, бр. 80 с., опр.	1-10
* 54. Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К., опр. 240 К., опр. в пол.	2-70
* 71. Оповіданя для дїтїй, бр. 40 с., опр.	—54
* 72. М. Коцюбинський: Оповіданя, бр. 40 с., опр.	—64
* 73. О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр.	—54
* 74. Василь В—р: Подорож до краю дїабулів, бр. 50 с., опр.	—61
* 77. А. Кримський: Переклади, бр. 40 с., опр.	—54
* 84. Др. М. Пачовський: Народні думи з поясненями і ілюстраціями, ч. 1, бр. 40 с., опр.	—60
70. Ст. Пятка: Дарунок для дїтїй, бр.	—40
* 82. Марта Борсця, третє виданє, бр. 40 с., опр.	—60
* 86. Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр.	—54
* 87. О. Коняський: Поеми, бр. 30 с., опр.	—44
* 88. Покарана лож — комедійка Кучальської, бр. 20 с., опр.	—34
* 90. Дивні пригоди Комаха Сантвіна, ч. 1, бр. 48 с., опр.	—70
* 91. Е. Ярошинська: Перша китичка для малих дївчат, бр.	—20
* 94. Е. Ярошинська: Друга китичка для малих дївчат, бр.	—20
Обі разом оправлені	—54
* 92. Малий євїванки, бр. 20 с., опр.	—34
* 93. Клявдия Лукашевич: Серед цвїтів, комедія в 2 дїях, бр.	—16
оправлені	—30
*103. Англійські казки, бр. 24 с., опр.	—38
104. Е. Ярошинська: Повістки, бр. 24 с., опр.	—40
*106. Др. І. Франко: Абу Казимові канці, бр. 60 с., опр.	—90
*108. Збиточник Іумфі — з англійського, бр. 70 с., опр.	1—
*111. А. Глїбів: Байки, бр.	—10
III, IV, і VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря, бр. по	—10
V, і VII. Дніпрова Чайка, Писанка, Казка про сонце та єго сина, бр. по	—10
112. Історія куска хлїба — з французького, бр. 50 с., опр.	—64
89. М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр.	—60
95. Шекспїр в повістках, бр. 30 с., опр.	—60
„Дзвінок“, брошуровані річники по	4—
14. Гордієнко: Картаганці і Римляни	—20
31. Сальо, Непос — учебник для III кл. гімн., опр.	1-30
38. Дніпрова-Чайка, Коза-Дерева	—50
39. Мапа етнографічна Руси-України	—40
46. В. Шухевич: Від Бєскада до Андів, бр.	—40
59. Др. Ів. Франко: Коли ще звїрі говорили, бр. 80 с., опр.	1-20

Ч.	Кор.
78. Образки з історії України-Руси, бр. 50 с., опр.	—64
107. Др. М. Пачовський: Народні думи, ч. II, з ілюстраціями, бр. 55 с., опр. 85 с. Ч. I і II, разом оправлені	1-25
102. Королевський: Дві мотїлі, бр. 18 с., опр.	—32
105. Віра Лебедова: Мамв, бр.	—20
114. Збірня оповідань, бр. 40 с., опр.	—60
115. В. Джуштанх Кіпаїніа (з англ.), бр. 1 К., опр.	1-30
117. Балитовський: Подорож єв. Николая, драматична гра, бр.	—20
О. Федькович: Вибір поезії, додаток до ч. 24 „Дзвінка“.	
118. Спомини в Атен (в друку).	

V. Книжки до бібліотек для учителїв.

2. Кельнер: Коротка історія педагогії, бр.	—60
16. Др. М. Пачовський: Замітки до науки рускої мови, бр.	—60
19. Др. М. Пачовський: Билини і думи, бр.	—20
30. А. Глодзінський: а) Огород шкільний, бр.	1—
б) О урядженю і веденю шкільного огорода, бр.	—50
32. Kokurewicz: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej, бр.	—60
36. Др. Мандибур: Олімпія, бр.	—40
40. В. Барановський: Приписи до іспитів, бр.	—40
Др. В. Левицький: Інший євїт або четвертий розмір простору, бр.	—30
Др. В. Демянчук: Рух літературний жіночий в старинній Греції, бр.	—20
Альманах „Учителя“: Збірня популярно-наукових розвідок, бр.	1—
Др. Ст. Рудницький: Нивїшна географія, бр.	—60
Др. Ст. Рудницький: Дещо в нашій популярно-природописної літератури, бр.	—40
Ів. Верхратський: Рецензия книжки „Руска правопись зі словарем“, бр.	—30
Др. В. Левицький: Машина електростатична з ілюстр., бр.	—50
„Учитель“, брошуровані річники від 1890—1903 р. по	2—
„Учитель“ „ „ з 1904 і 1905 р. по	4—

На нагороди пильности має Товариство на складі образки всїлякого рода і на кожду цїну.

Увага. Найліпше є післати гроші вперед, переказом, бо за послїплатою дорожше коштує почта.

Всі заряди післ і Ради післїльні місцеві просимо о як найскорше замовленє вже в червни, бо опісля годї всїм на час вислати.

Замовляти можна в Рускїм Товариствї Педагогічнїм ул. Сикєтуска ч. 47 і в Книгарнї Наукового Товариства ім. Шевченка ул. Театральна ч. 1.